

ВИБІР ЗРОБИЛИ ПРАВИЛЬНИЙ

Нотатки про зліт випускників загальноосвітніх шкіл, які виявили бажання працювати в тваринництві.

Протягом життя людини доводиться робити не один вибір. Але найважливішим — небагато. Один з них — вибір професії. Як це важливо — правильно визначити собі рід діяльності, не помилитися, піти за велінням власного серця, не піддаватися якійсь спонусі чи моді! Вони вже вибрали для себе роботу. Бо знають її не з книг, бо не раз доводилось себе перевіряти — в учнівських виробничих бригадах, влітку, під час п'ятої трудової чверті, а то й вечорами, коли пороблено домашні завдання, допомагаючи батькам. Тому так упевнено майбутні молоді тваринники говорили про свій найголовніший вибір на обласному зльоті випускників шкіл області.

Марічка Шаповська, десятикласниця Бобринецької середньої школи. — Ким бути? Це запитання для кожного з моїх ровесників сьогодні найперше. Я вже вирішила давно і твердо. Буду, як мама. Не перший рік допомагаю їй на фермі, і робота ця мені до душі. Хочу працювати з людьми, яких поважають у селі за сумлінність, за відданість рідній землі.

У нашому колгоспі імені Будьонного є комсомольсько-молодіжний колектив. Незабаром я стану його членом і постарюсь не підвести КМК. Я вже зараз

маю там друзів, з якими, знаю, працюватиметься легко, з охотою. Труднощі переборюватиму впевнено, бо кругом будуть вірні друзі. Недавно у школі проводили зустріч з ветеранами праці, нашими односельцями. Радістю сяяли очі доярки Таміли Семенівни Кушнір, коли вона розповідала про свою професію. Гордістю переповнювалось моє серце за неї, нашу п'ятитисячницю. Хочу бути схожою на Тамілу Семенівну.

Буду чесно жити, працювати натхненно — по-комсомольськи.

Олександр Поляк, учень випускного класу Червонокам'янської десятирічки Олександрійського району.

— Хочу сказати від імені своїх ровесників — ми праці не боїмося. І це не пуста фраза. Хто бачив у роботі членів нашої учнівської виробничої бригади, той підтвердить. Все літо ми трудимось у колгоспі імені Фрунзе, допомагаємо батькам.

Я, як і багато моїх товаришів, уже зараз маю посвідчення тракториста і водія. Вирішив стати механізатором, обслуговуватиму тваринницькі ферми.

Так, ми не боїмося роботи, але хочемо, щоб на селі для колгоспників створювались не гірші від міських побутові умови, умови праці. Адже не секрет,

що далеко ще не у всіх колгоспах важливого значення надають житловому будівництву, не кожна ферма має заасфальтовані під'їзди та інше. Проблеми у тваринництві нам відомі, від труднощів не застраховані. Тому не збираємось бути сторонніми спостерігачами...

З ТРИБУНИ зльоту лунали впевнені слова. Бо молоді люди зробили обдуманий вибір. І чи можна було засумніватись у його правильності, коли слово брали знатні тваринники, минулорічні випускники шкіл, які вже встигли за короткий період добитись вагомих успіхів і здобути шану в односельцях?

Уважно слухали десятикласники депутата Верховної Ради СРСР, заслуженого працівника сільського господарства України, доярку колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району М. А. Монашу. Реальних результатів у праці досягає вона вже протягом кількох п'ятирічок. Сьогодні середній надій від кожної корови у групі Марії Антонівни становить понад 20 кілограмів молока. Це зараз так, а 26 років тому заслужена нині доярка прийшла на ферму як і вони, сьогоднішні учасники зльоту. «Ваші успіхи попереду. А у виборі можете не сумніватись — він у вас правильний», — сказала М. А. Монаша.

Уважно слухали учасники зльоту доярку колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району Лідію Залозіло. Десятий рік працює вона на фермі. Торік КМК колгоспу мав високий середній результат — більше чотирьох тисяч надоїли дівачата на кожну корову. Успіхам молодих доярок сприяють двоєзмінна робота, повна механізація. До ферм їх підвозить колгоспний автобус, середній зарп.

[Закінчення на 2-й стор.]

А VIIAE невгамовний гуркіт моторів, вирве автомобільний потік на дорогах. На порозі літа, і кількість перевезень пародогосподарських вантажів з кожним днем зростає. Зростає, ясна річ, кілометраж на спідометрах автомобілів і, звісно, витрати пального. Та чи завжди виправдано?

Закінчується робочий день. На десятикілометровій розтягнутій колона машин при в'їзді на територію автобаз № 11 Криворізького виробничого автотресту Мінважбуду УРСР. Ще кілька хвилин — і за ворітьми автобазы зникнуть останні автомобілі. Але що це? Петерпільці сигналю свідчили про те, що кілька машин явно стримували рух колонни.

А ВОНИ КРУТЯТЬ...

Трапилася поломка? Підійшли до автомобіля 55-91 КДЖ, і на одразу очам своїм повірили: водій підручував спідометр! Як виявилось потім, опломбований. Зверімо дорожній лист і показники спідометра. Водій, як і заплановано, наїздив 195 кілометрів. Але сумніву немає: «наїздив» він їх тут, перед закінченням роботи.

Водій В. І. Левницький був у розпачі: — І чому не підкрутив раніше? Треба ж таке, тільки я, мабуть, попався!

Того дня саме так попався лише Левницький. Зате на прикладі цього водія ми пересвідчилися, що довірити, як мовиться, «на гарячому» — не обов'язково. Досить зверити записи у дорожньому листі і показники спідометра — стає все ясно. І звірити не тут, біля території автобазы, а на трасі. Що ми і зробили надалі, зупинившись близько сорока автомобілів.

Належну увагу, очевидно, приділив своєму спідометру, а не роботі, водій автомашини 51-13 КДЖ спеціалізованого управління експлуатації тресту «Дніпро-експлуатація» В. В. Касьянов: вранці дорожній лист зареєстрував показники спідометра 52037 кілометрів, а під час перевірки 51512. Певно, перестарався, не розрахував своїх можливостей. В. В. Касьянов: адже наїздити 525 кілометрів йому вдасться не скоро. Втім, Касьянов (правда, досить невпевнено) посилається на те, що йому несправильно заповнили дорожній лист. Але тоді чому він не добився точності запису?

А от молодий водій автомобіля 40-84 КДЖ уже згадуваної автобазы № 11 Олександр Паутов, виходячи із цифр на спідометрі, возив шебів прямо-таки обганяючи вітер. Коли ж співставили кілометраж з виконаним обсягом робіт, з'ясувалося: на спідометрі зайва майже сотня кілометрів. Нічого конкретного у виправданні не сказав нам водій цієї ж автобазы М. А. Балаклеєнко, у дорожньому листі якого з'яло порожнечу міс-

це, де записується показник спідометра при в'їзді з гаража.

Усі ці водії, помітно першочисні від того, що порушено їхнє «тихе» життя, так і не змогли розтлумачити нам причини непорозуміння. Мабуть, не готувалися до подібних перевірок. Тож є підстави припустити, що з боку керівництва, зокрема, начальника автобазы № 11 І. І. Гордієнка, належного контролю за роботою шоферів немає...

Розбіжності у записках дорожніх листів і показаннях спідометрів виявлені й у водіїв Кіровоградської райсільгосптехніки. Півтори сотні кілометрів «прокрутив» назад Іван Скок, понаїздив — Олександр Серватюк. Від станції Леленівка до колгоспу імені Жданова разом із «нульовими» пробігами загальна відстань не менше 65—70 кілометрів, а у водія Леоніда Руденка вона виявилася надто короткою — усього 14 кілометрів. Цих фактів було достатньо, щоб звернутися до керуючого райсільгосптехнікою А. Д. Катеринича.

— Не може бути! — заявив Анатолій Дмитрович, але чітких пояснень результатів нашої перевірки не дав.

— У всіх наших водіїв спідометри опломбовані, — сказав голова групи пародного контролю райсільгосптехніки В. М. Іванов. — Отже, підкрутити їх неможливо.

У ту мить ми подумали, що недоопінують «новаторські» можливості своїх підлеглих відповідальні працівники...

— Робочий день уже закінчився, — продовжив керуючий. — Машини в гаражі, водіїв немає.

Але в гаражі була лише одна з трьох перевіраних машин. До того ж разом з А. Д. Катериничем і В. М. Івановим ми стали свідками безконтрольного заїзду однієї з автомашин у гараж: не було чергового механіка, котрий би проставив показник спідометра і час заїзду. На наш запитливі погляди А. Д. Катеринич тільки руками розводить. А В. М. Іванов підсумовує:

— Водій Скок у пас працює на повій автомашині. Добре працює...

Рейдова бригада: А. ЯШАН — інспектор Черкаського територіального управління Держкомнафтопродукту УРСР, М. ПОЛУДЕНЬ — робітник виробничого об'єднання по сімках «Червона зірка», С. ПАСЮРА — студент Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна, Ю. КУЗЬМЕНКО, С. САМАРСЬКИЙ — інспектори дорожньо-постової служби ДАІ, В. КУЩ — член обласного штабу «Комсомольського прожектора», А. БЕЗТАКА — спецкор «Молодого комунара», Кіровоградський район.

Від редакції. Рейд обласного штабу «Комсомольського прожектора» ще раз підтвердив — перед любителями приписок і «прикруток», марнотратниками та хапугами треба поставити надійний заслін. І тут своє рішуче слово повинні сказати адміністрації підприємств, установ і організацій, які мають справу з використанням нафтопродуктів, «ком-

сомольські прожектористи». Як перетворити великі можливості бережливого витрачання пального і масил у діючу реальність? Насамперед слід ширше користуватися надбанням передовиків. Справжніми майстрами економії зарекомендували себе шофери Кіровоградського автотранспортного підприємства 10064 та виробничого

об'єднання «Кіровоград-трансільгосптехніка». Ділове соціалістичне змагання, постійний пошук резервів економії, розвиток ініціативи, вміння застосування моральних та матеріальних стимулів, а головне — суворий контроль за витратами бензину допомагають водіям доставляти багато надпланових вантажів і мати солідну економію пального.

ВИЙШАЛИ В ПОЛЕ ОРАЧІ

В Онківському Маловисіківському районі відбувся обласний конкурс професійної майстерності, в якому взяли участь майбутні трактористі-машиністи шпороного профілю із семи сільських профтехучилищ. За традицією він проводився на базі училища — переможця подібного конкурсу минулого року.

Перед учасниками змагання і присутніми виступили директор Онківського СПТУ № 7 В. М. Шостак, завідувач відділом пропаганди та агітації маловисіківського району Компартії України М. І. Бензюков, голова колгоспу «Победа» І. Н. Палій.

Всі учасники конкурсу показали хороші теоретичні знання і підтвердили їх на практиці. Першою стала команда Онківського СПТУ № 7, друге місце зайняли учні Гайворонського СПТУ № 5, третє Бобринецького СПТУ № 2. В особистій першості переміг Віктор Осипчук — учень Онківського профтехучилища, за ним Ідуть Іван Бербець і Михайло Шевчук із Гайворонського сільського ПТУ.

Переможцям були вручені грамоти обласного ЛКСМУ та обласного управління профтехосвіти.

Л. КУЧЕВСЬКА.

На знімку: депутат Верховної Ради СРСР, доярка колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району М. А. МОНАША серед учасників зльоту.

Фото В. ГРИБА.

ЛЕКЦІЙНА ПРОПАГАНДА

ІЗ РОЗМОВИ з членом лекторської групи Кіровоградського райкому ЛКСМУ, головою виконкому Олександрівської сільської Ради Н. І. Дяченко:

— Лектором працюю не перший рік. І, незважаючи на зайнятість справами, завжди знаходжу час виступати з лекціями. А от читати їх по лінії товариства «Знання». Лекції, розраховані спеціально для молодіжної аудиторії, у мене просто немає...

— Цікаво було б знати вашу думку про стан лекційної пропаганди серед молоді району.

— Справа в тому, що нас, членів лекторської групи райкому комсомолу, жодного разу не збирали ні то-

ного звіту Голованівського РК ЛКСМУ з лекційної пропаганди за 1982 рік:

«Не проводиться робота по вивченню досвіду роботи кращих лекторів. Дуже вразливим місцем є реєстрація прочитаних лекцій без пред'явлення путівок. При складанні графіка читання лекцій не завжди враховується географія комсомольських організацій, категорія молоді...».

Що ж, самокритично. Безперечно, в райкомі зроблять усе для того, аби наступного року виправити становище, подумали ви. І помилились. Бо у статистичній за наступний рік знову записано: «Не проводиться робота...» — а далі слово в слово, як у звіті за 1982 рік.

«СПРАВНА»

ЦИФРА

рік, ні цього року. Щодо резервів, то вони, безперечно є. Я маю на увазі надання методичної і практичної допомоги лекторам, обмін досвідом, навчання початківців у школах молодого лектора...

— Якби взяти окремо населені пункти вашої сільської Ради, то чи можна було б тут якось організувати виховання молодих лекторських кадрів, як ви вважаєте?

— На селі можна було б забезпечити наставництво, шефство досвідченого лектора над початківцем. Така можливість є. Наприклад, донедавна у місцевому колгоспі імені Горького працювала секретарем комітету комсомолу Галина Чмичун. Дівчина здібна. З неї міг би вийти непоганий лектор. Я їй надавала допомогу в проведенні політінформації.

Однак таке наставництво можливе лише при умові чіткої організації роботи і наданні допомоги райкомом, комісією по пропаганді знань серед молоді...

ПЕРЕРВІМО на деякий час нашу розмову з Наталею Дяченко і познайомимось ближче з організацією роботи лекторської групи Кіровоградського РК ЛКСМУ. До неї входить 12 лекторів. Троє з них — працівники апарату райкому. Не будемо тут дискутувати з приводу того, чи був резон включати їх до складу лекторської групи, знаючи напруженість райкомівського «графіка». Досить сказати, що ніхто з них, а тому числі й другий секретар райкому Віктор Ткаченко, не представляв жодної завершені путівки, яка свідчила б про читання лекції. Ясно, що за таких умов вимагати чогось від інших членів групи важко.

— Я не займався всерйоз лекційною пропагандою, визнає Віктор Ткаченко, — тому, що більше року виконував обов'язки першого секретаря.

Коли ми ознайомилися з планом роботи лекторської групи райкому, то переконалися, що жоден із членів його поки що не виконав. А такого важливого заходу, як рецензування лекцій, взагалі не передбачено. Воно й не дивно: останній раз його проводили, за словами В. Ткаченка, 1981 року.

Аналогічний стан справ склався і в лекторській групі Голованівського РК ЛКСМУ. І хоча членів у ній вдвічі більше, та не більше конкретної роботи.

Витримка із пояснювальної записки до статистич-

Щоб у читача не виникло підозри, що такий збір — просто фатальна випадковість, наведемо ще один приклад. У плані роботи школи молодого лектора на 1984 рік першим пунктом стоїть: «Спланувати цикл лекцій для слухачів районної школи молодого лектора». Пункт цей поволі перекочувався до плану ще з 1982 року. Та за весь цей час нікому й на думку не спало врешті-таки скласти той цикл лекцій. Не було особливої потреби: школа молодого лектора все одно практично не працювала.

Із розмови з Н. І. Дяченко:

— Наталю, у чому ви бачите основу успішного розгортання лекційної пропаганди?

— Перш за все молодим має бути цікаво. Як знайти ті особливі слова і факти, котрі нікого не залишають байдужими? По-моєму, вихід простий: вивчення запитів аудиторії, підбір і розробка відповідних тем з опорою — обов'язково! — на факти із життя села і району. І ще одне правило, на мою думку, треба засвоїти молодим лекторам: краще одна лекція, яка зачепила всіх, ніж десять нудних і нецікавих. Краще одна прочитана лекція, як десять непрочитаних, вказаних у статистичній записці...

СПРОБУЙМО пояснити думку Н. Дяченко, виходячи із знайомства з роботою лекторської групи Голованівського РК ЛКСМУ. Так, другий секретар райкому Анатолій Сакал, розповідаючи про неї, зауважив, що одним із кращих лекторів району є Валя Стах, працівник місцевої районної газети. І треба було бачити здивування самої Валентини, коли вона почула про це... Але ж і лекції, які нібито прочитала молода лекторка, увійшли до статистичного звіту.

Головна завдання лекторських груп при райкомах та міськомках ЛКСМУ — активна участь у вихованні молоді в дусі комуністичної ідейності й переконаності. Участь не заради «справної» цифри у звіті, а заради живої, конкретної справи. Звичайно, труднощі тут є чимало, інакше й не буває. Протиставити їм можна одне: постійну, цілеспрямовану, організаційну роботу райкому. В деяких райкомах її підмінюють «справною» цифрою.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ, спецкор «Молодого комунара».

ВИБІР ЗРОБИЛИ ПРАВИЛЬНИЙ

[Закінчення. Поч. на 1-й стор.]

біток — 240—250 карбованців. Торік обком комсомолу нагородив Лідію туристичною путівкою до Болгарії.

Майя Озерянська, два роки тому закінчивши школу у Хашувагому Гайворонського району, вже переступила тристисячний рубіж. Вона з любов'ю розповідала про своїх наставників, на яких так багатий їхній прославлений КМК. І насамперед — про Марфу Савченко: «Це їй я завдячую своїм вибором».

Пройде якийсь час, і ці слова, може, повторить Оксана Химчак з Торговицької десятирічки Новоархангельського району. Після зльоту журналістів «Молодого комунара» бесідували з учнями, доярками, санітарками, працівниками райвно, райкомів комсомолу за «круглим столом» редакції. Бесіда вийшла цікава, корисна насамперед для випускників.

І ось коли Оксану Химчак запитали: «Як тобі бачиться та дорога, яку вибрала?» вона, зіжмурившись, відверто зізналась:

— До кінця ще не вирішила, як саме... Хочеться і спеціальну освіту отримати...

— А ти перезір себе, якщо сумніваєшся, — порадила Марфа Савченко. — Може, тобі не до впадоби праця в тваринництві, і гір-

ше буде, коли прийдеш на ферму з дипломом спеціаліста. Колись і я вибрала спочатку ферму. А коли впевнилась, що це моя професія, моя галузь — відвезла документи в Олександрійський радгосп-технікум. Вчитись можна і працюючи. Така моя порада.

У перервах між засіданнями можна було бачити дівчаток в учнівській формі та хлопців-десятикласників разом зі знатними таєрниками, яких обком комсомолу запросив на форум. Школярі вже тепер мають наставників.

— Світлано, у кого б ти хотіла навчитись майстерності? — запитав я світлоску дівчину, і вона, усміхнувшись до М. А. Монаші, мовила:

— У Марії Антонівни. Адже я з Надлака. Представляю тут 12 своїх однокласників, які залишаються в рідному селі.

А ще за хвилину додала: — Звичайно, дехто з моїх ровесників заперечить, що немає у моєї майбутньої професії нічого романтичного. Справді, робота на фермі нелегка. Проте потрібна людям. А хіба це не гордість, хіба не щастя дарувати їм до столу чашку запашного молока?

Світлана Бердюзька сказала широким голосом: «Сказала широким голосом, і від імені майбутніх коників тваринників Кіровоградщини».

В. БОНДАР.

ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ

24 березня в нашій газеті було надруковано проблемну статтю «Кінобіг з перешкодами». Редакція одержала відгуки на публікацію. Пропонуємо ці листи вашій увазі, шановні читачі.

НЕОБМЕЖЕНЕ ПОЛЕ ДІЯЛЬНОСТІ

ОСНОВНИЙ відвідувач кінотеатрів — молоді.

Отож при виборі кіннофільмів ухвалюється їхня майбутня, в основному молодіжна аудиторія, її потреба у відпочинку, захопленості, захоплюючому і, що найголовніше, — такому, яке б спонукало до роздумів, давало право на вибір і наслідування. Звичайно, звертання до ширшої молодіжної аудиторії вкладає особливу відповідальність і на тих, хто щодня організовує зустріч фільму з глядачем — кінофікаторів. На важливішій ролі кіномистецтва в ідейно-моральному та естетичному вихованні молоді ще раз наголошує прийнята недавно постановка ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по подальшому підвищенню ідейно-художнього рівня кіннофільмів і зміцненню матеріально-технічної бази кінематографії».

Використання багатих можливостей кіно в ідейно-моральному вихованні підрастаючого покоління — одне з наших головних завдань. На це спрямована робота членивних кінолюбів і кінолекторів, проведення кінофестивалів та кінопоказів, кіноархівів, сеансів-мітингів, зустрічей юних глядачів із людьми, життя і справ яких зробили їх

живими прообразами екранних героїв.

Часто ми задовольняємось традиційними формами залучення школярів до кіно: культпоходи, абонементи, відвідування, упускання при цьому юнаків та дівчат старшого шкільного віку, які віддають перевагу самостійному вибору фільмів і проходять при цьому мимо картин, що порушують проблеми їхнього віку. А хіба організований спеціально для старшокласників цикл таких фільмів, як наприклад, «Чужі листи», «Ключ без права передачі», «Вам і не снилось», «Пацани», «В моїй смерті прощу загибавачу Клаву К.», «Клітка для канарок», не цікавіший якись заоканський бойовик?

У цьому році при кінотеатрах ряду міст і районних центрів створені кінотеатри політичного фільму, де на сеансах повинні активно пропагуватись фільми суспільно-політичного спрямування. Ця форма роботи розрахована в першу чергу на молодих глядачів. Багато з них за останній час подивились такі політичні документарні фільми, як «Неофашизм», «Дорога у заповіді», «Попередження про небезпеку». Участь у роботі кінотеатрів політичного

Ставши на трудову вахту, присвячену 60-річчю приєднання комсомолу імені В. І. Леніна, молоді колгоспники імені Куйбишева працює в комсомольським вогнищем, високопродуктивно. Немала заслуга в цьому ватажкам спілчан Григорія ПЕЧНИНА. Він постійно у курсі тих нерозв'язаних питань, що виникають у молодих механізаторів. Спільно з керівництвом колгоспу він успішно вирішує всі проблеми. За те й поважають у господарстві комсомольського ватажка.

Фото В. ГРИБА.

Новомиргородський район.

ЛІТЕРАТУРНА МОЛОДІСТЬ КРАЇНИ

Більш як 300 письменників — представників багаторазової національної радницької літератури зібралися 15 травня в Москві, на VIII Всесоюзну нараду молодих літераторів. Її організували Спілка письменників СРСР і ЦК ВЛКСМ. На запрошення радянських колгоспників беруть участь представники літературно-соціалістичних країн.

Вступне слово виступив перший секретар правління Спілки письменників СРСР І. М. Марков.

В рамках наради організовано 36 творчих семінарів, які ведуть відомі прозаїки, поети, критики. На їхній суд автори-початківці подали роботи, присвячені нашому сучасникові — будівництву комуністичного суспільства, боротьбі радянського народу за мир, за відвернення загрози ядерної катастрофи.

На нараді з доповіддю виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ В. М. Мичин.

[Кор. ТАРС].

фільму лекторських груп міськомків, райкомів комсомолу, без сумніву, позитивно позначиться на змістовності і ефективності виховних заходів.

Думається, велику користь для вироблення вміння відрізнити високохудожній твір кіномистецтва від невибагливої стрічки, для розуміння ідейних особливостей того чи іншого фільму принесуть б школярам, учням ПТУ обговорення нових фільмів, проведені викладачами літератури, естетики.

Словом, у комсомольських працівників, педагогів і кінофікаторів багато можливостей для кращого використання кіно у формуванні духовного світу, моральних поглядів молоді.

В. БЕКАЕВ,

старший редактор методкабінету управління кінофікації обкомкому.

ЩОБ НЕ ЧЕКАЛИ ДАРЕМНО

ПІД час свого останнього приїзду до Кіровограда прочитала в «Молодому комунарі» статтю «Кінобіг з перешкодами». Дуже добре, що редакція порушила таке важливе питання, як формування глядацьких смаків місцевим кінопрокатом. Я давно вже помітила, що репертуар кіровоградських (а про районні годі й згадувати) кінотеатрів, підібраний не кращим чином, і сама хотіла б у молодіжній газеті поговорити на цю тему.

Не раз було так, що фільм, який одержав високу оцінку у глядачів і критиків, на екранах міста так і не з'явився або пройшов

непомітно. Пам'ятається, який резонанс викликав у минулому році фільм Романа Балаяна «Польоти уві сні і наяву»? За останні роки це чи не найпомітніша робота доженківців. А чи багато кіровоградців бачили цю картину? Якщо фільм і демонструвався у місті, то якось непомітно для масового глядача. Беру на себе сміливість стверджувати, що і в районних кінотеатрах він пройшов без ашлягу... Таких прикладів можна навести немало.

Недавно в кінотеатрі імені Дзержинського на заміненні кіноглядачів демонструвався кіннофільм «Пірати ХХ століття». Коли невелика аудиторія замовляє картину кінотеатру повторного фільму, то цей фільм, мабуть, є своєрідною пізньою карткою глядачів (тобто він їм подобається, чимось приваблює, бо навряд чи хто замовлятиме для повторного перегляду кінокартину, яка йому байдужа). Але ж це жахливо, коли у такого примітивного, бездумного, хоча й зробленого за всіма законами жанру кінобюджету не шанувальників. Своєчасно кінокритики розводили руками з приводу широкої популярності цього фільму. Але ж це по-вищо нас гризати, а не заспокоювати. Плач плачом, та не слід забувати нашим шановним кінопрокатникам про основну функцію кінематографа — виховну. На цьому правильно наголошено в «Кінобігу з перешкодами». Скільки чудових картин створено нашими кіномітцями! Одні з них становлять Золотий фонд радянського кінематографу, інші ввійдуть до нього з часом. Чому про них забуває кінотеатр полгориного фільму?

Н. ВИДАЙКО, студентка.

МАЙЖЕ не сумніваюся в тому, що в уяві кожного майбутнього туриста Франція — це передусім Париж, а Париж — передусім Ейфелева вежа, Нотр-Дам де Парі, Триумфальна арка... Світова слава міста значною мірою тримається на його архітектурних шедеврах. І на інших мистецьких унікалах. Навіть якби в Луарі не було нічого, крім «Мони Лізи» і Венери Мілосської, і тоді б мільйони людей після відвідин столиці Франції готові були підписатися під крилатими словами «Париж — це свято, яке завжди з тобою».

І ми, група туристів-комсомольців із Кіровоградської та Сумської областей, мали можливість помилуватися атрибутами Парижа, що виблискують оте відчуття святковості. Не самою лише парадною зовнішністю, а й своєю біографією, сповненою подіями, знаменними й урочистими. А коли — сумними чи й трагічними. Тоді вже не хотілося, щоб цей момент з історії якогось визначного міста був завжди з тобою... Заворожувала цифра 1163 — такого сивої давнини року почалося спорудження собору Паризької богоматері; заворожувала гармонія й витонченість його форм і навіть назва, оскільки асоціювалася зі знаменитим романом

Віктора Гюго. Замонументований класиком у літературі собор здавався символом сталості, незмінності. «Все минає, тільки музика вічна» — ці слова спливали в пам'яті під звуки органа в стінах Нотр-Дам, і все

тому, що маєш шанс бути пограбованим чи й убитим посеред вулиці — у Парижі порівняно недорого можна придбати вогнестійку й холодну зброю; ми бачили, як перехожих розштовхувала зграйка молодчи-

підсумувати, то є чого з острахом позирати на знаменитий собор... АЛЕ є чого й раз у раз дивуватися. І приємно, і не зовсім. Ось маємо відвідати культурно-мистецький центр імені Жоржа Помпіду. Набли-

динник із бронзи, покритий сусальним золотом. Але він не відмірює часу вже кілька років — у цього музею розкоші нема грошей на його ремонт...

Квіти Франції. Іх ми поклали до священних

багато французьких письменників, а ми дивувалися, що вони знизували плечима при згадці про Жоржа Сіменона... Але на закінчення зустрічі ми разом співали «Підмосковні вечори», «Катюшу» і «Хай завжди буде сонце». І то було одне з найрадісніших і найпам'ятніших вражень від поїздки. У їх ряду — і судна в Нантських верфях, що будуються на замовлення Радянського Союзу, і пиріг, яким пригостили нас дружини місцевих моряків, і наші «Лади» та «Ниви» на автострадах Франції...

ІСЛЯ всього побаченого й почутого менті закотілося цій країні як батьківщині кіно висловити побажання словами з популярного фільму: «Вперед, Франції!». Вперед до дальшого прогресу в культурі й мистецтві твого талановитого народу. Вперед до пошуків взаєморозуміння з іншими народами, до миру. Хай поринуть у небуття свастики у паризькому метро, бездомні, що риються в урнах для сміття, антирадянські лозунги на стінах. Бо то все прояви порожнечі в душах людей і во-роженні між ними, і то вже шлях назад, а не вперед.

О. ДАНИЛЕНКО,
контролер ВТК Кіровоградського заводу радіовиробів.

МАРШРУТАМИ «СУПУТНИКА» БЕЗ ВОРОЖНЕЧІ Й ПОРОЖНЕЧІ

навколо уявлялося сталим і вічним, навіть життєм. Але пара фраз гідна — це оптимістичне переконання з гуркотом обрушується: нас застерігли, що біля собору треба бути особливо уважними і обережними — з нього досить часто кидаються самогубці, що небезпечно для тих, хто внизу. Як, серед цієї краси і величчя, у цій нарядній юрмі, серед майже демонстративного благополуччя, що заявляє про себе вишуканими автомобілями і принадами вітринами магазинів, ко-мусь стає нестерпно жити? Чому? Під час подорожі мені часом здавалося, що відповідь на це запитання десь недалеко.

Звичайно, існування не видається беззмисловим лише через те, що вода в кранах непридатна для пиття навіть після кип'ятіння (придатна продається в крамницях), або

ків з кастетами, і поліцейські, котрих зустрічаєш на кожному кроці, не зупинили їх. Життя не здається безглуздом навіть через те, що нема за що пообідати: можна, зрештою, пограти на гітарі чи посидіти біля виходу з Луари — при нас два хлопці за це заняття одержували монетки від жалісливих відвідувачів музею. Можна якось пережити і необхідність платити за проїзд по автостраді, і транспортні «пробки» на перекрестках, і засилля в кіосках і на афішах виконаного офсетним друком «парканного фольклору»... Все це зокрема можна пережити. Ну, а якщо все разом? Два мільйони безробітних, платне навчання, складності при влаштуванні на роботу за спеціальністю, загрозливо дороге житло (за нього француз віддає третину свого доходу)? Якщо все це

жаємося і бачимо щось на зразок хімічного заводу в риштуваннях — труби, рами, змішувачі всіх кольорів райдуги у всіх можливих поєднаннях. Особливість Центру — всі його комунікації винесені назовні. «Дивувати — значить перемогати» — якщо творці споруди керувалися цією формулою, то вони перемогли: їхнім дітищем можна захоплюватися чи обурюватися, але пройти байдуже мимо — ніяк.

Ось площа, що носить ім'я Ігоря Стравінського, посеред неї фонтан, а в ньому застигли персонажі творів російського композитора. Ось міст через Сену, збудований, виявляється, з уламків горезвісної Бастилі. Ось розкішний Версальський палац, колишня резиденція французьких монархів, і багатства тут справді королівське. Помічаємо го-

для радянських людей місць у цій країні. До меморіальної дошки на будинку по вулиці Марі-Роз, де жив Володимир Ілліч Ленін. До Стінокунуарів на кладовищі Пер-Лашез (там поховані відомі діячі міжнародного комуністичного руху Жак Дюкло, Моріс Торез, а також Оноре де Бальзак, Альфонс Доде, Едіт Піаф...). І, нарешті, до меморіальної дошки на колишньому домі В. І. Леніна у Нанті.

По дорозі в цей порт, розташований на місці впадіння ріки Луари в Біскайську затоку, ми відвідали Шартрський собор (11—12 ст.), романоготичний собор і замок приблизно того ж віку в місті Анже. Тут зустрілися з місцевими студентами. Вони дивувалися, що ми не платимо за навчання, що після його закінчення одержуємо направлення на роботу, що знаємо так

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

У манежі Кіровоградської ДЮСШ облспорткомітету

закінчився особисто-командний чемпіонат України з боротьби самбо. На турнір з'їхалися 208 найсильніших самбістів республіки з 24 областей та міста Києва. Серед учасників болішливо побачили неодноразового призера чемпіонатів Радянського Союзу, переможця міжнародних турнірів майстра спорту міжнародного класу Юрія Євдокімова з Києва, володаря срібної медалі VIII літньої Спартакіади народів СРСР майстра спорту Ігоря Богдановича з Ніжина Чернігівської області, чемпіона світу серед юнаків майстра спорту киянина Віктора Ждановича.

БОРЬБА САМБО

«ЗОЛОТО» ПОРУЧ ЗІ «СРІБЛОМ»

У ПЕРШИЙ день чемпіонату на борцівський килим вийшли самбісти вагових категорій до 48, 57, 68, 82 і 100 кілограмів, які визначали чотирьох переможців.

З шести кіровоградських самбістів поєдинки успішно провели майстри спорту Олександр Шполяський (48 кг), майстер спорту Микола Казанцев (57 кг), кандидат у майстри спорту Володимир Паргамон (68 кг), майстер спорту Сергій Мезенцев (82 кг), які завоювали бронзові медалі.

Чемпіонські звання в останній день турніру здобули студенти факультету фізвиховання Сергій Петров і Володимир Долгих.

Ось коротко про їх шлях до титулів чемпіонів України.

У ваговій категорії кандидата в майстри спорту Сергія Петрова (до 74 кілограмів) було найбільше суперників — 32. Серед них 9 майстрів спорту, чимало неодноразових переможців різних республіканських змагань. Однан Сергій виявив високі бойові якості і перші п'ять

поєдинків завершив достроково. У півфіналі суперником кіровоградця був майстер спорту Г. Анюлов з Києва. Сергій провів кілька блискучих прийомів, і судді одностайно віддали йому перевагу. Отже, срібна медаль вже забезпечена. Але для команди так потрібна золота, бо з'явилася можливість вийти на третє призове місце у командному заліку. І Сергій виконує поставлене тренером Германом Алексеевим завдання. Його фінальний поєдинок з кандидатом у майстри спорту з Донецька Юрієм Звягінцевим проходить дуже напружено. Арбітр зафіксував бажану перемогу нашого земляка з рахунком 3:2 (по балах).

Весь час поряд з кандидатом у майстри спорту Володимиром Долгих (вагова категорія до 90 кілограмів, товариство «Колос») був старший тренер збірної області Леонід Медведєв. Він відчував, що Володимир зможе поборотися за найвищий титул, і амло керував діями вихованця. До півфіналу наш земляк з явною перева-

гою завершує три поєдинки. Його суперником у півфіналі став кандидат у майстри спорту армієць Геннадій Пилипчук з другої збірної команди Києва. У напруженому поєдинку Володимир Долгих здобуває перемогу. Виграє він і фінальний поєдинок у кандидата у майстри спорту Дмитра Дивульського із Харкова.

Так друга золота медаль вперше з'явилася на рахунку нашої збірної команди за весь час виступів на чемпіонатах України. Успіх Петрова і Долгих після другого дня турніру дозволив кіровоградцям переміститися з п'ятого на друге загальнокомандне місце. Вони набрали 138 залікових очок. Це лише на три очка менше від переможців — збірної Києва. Третій призером в командному заліку стали львів'яни, які відстали від наших земляків на 24 очка.

Ось що сказав після завершення чемпіонату державний тренер країни по нашій республіці Петро Павлович Лобос:

— Кіровоградці нас приємно врадили. До цього господарі турніру мали 6 місце на кубку УРСР у 1982 році, а на VIII літній

Спартакіаді УРСР 1983 року — 7 місце в команді та 3 призові медалі в особистому заліку. І ось тепер таке визначне досягнення — 6 медалей, з яких 2 золоті, і друге командне місце по Україні. Таке по плечу тільки сильним. В цьому, безумовно, значна заслуга тренера Леоніда Медведєва і Германа Алексеева, обласної федерації, працівників облспорткомітету. Паргамона, Петрова, Долгих і ще ряд кіровоградців ми включили до списку кандидатів у збірну республіки для підготовки до участі в змаганнях на кубок СРСР. Мені хочеться відзначити зразкову організацію чемпіонату, широку культурну програму.

Отже, збірна Кіровоградщини обійшла таких традиційно провідних самбістів, як колективи Дніпропетровська, Харкова, Одеси, Донецька, Івано-Франківська.

В. ПЕРЕВЕРЗЕВ.

На знімку: призері чемпіонату України з боротьби самбо кіровоградці Микола КАЗАНЦЕВ, Сергій МЕЗЕНЦЕВ, Олександр ШПОЛЯНСЬКИЙ, Володимир ДОЛГИХ, Володимир ПАРГАМОН, Сергій ПЕТРОВ.

Фото І. МАСЕНКА.

ФУТБОЛ

ЕКЗАМЕН «РАДИСТА» Й «ШАХТАРЯ»

Сорок дев'ять команд — переможців і призерів обласних турнірів — взяли старт у наймасовіших республіканських футбольних змаганнях — чемпіонаті України серед команд колективів фізкультури. Початку гри пройдуть у п'яти зонах, а потім переможці, які визначаться 15 вересня, вийдуть на фінальні поєдинки.

На цьому турнірі від Кіровоградщини виступатимуть чемпіон області минулого року «Радист» (Кіровоградський завод радіовиробів) і олександрійський «Шахтар».

Гірники змагатимуться в третій зоні, де, крім них, грають команди «Схід» і «Більшовик» з Києва, «Будівельник» з Прип'яті на Київщині, сумський «Ливарник», «Нафтовик» з Охтирки Сумської області, «Тясмин» з м. Сміли Чернігівської області та «Машинобудівник» з Бородянки Київської області. А «Радист» виступає в четвертій зоні. Тут разом з ним введуть боротьбу за вихід до фіналу «Ворскла» з Полтави та «Нафтовик» із Карлівки Полтавської області, «Гірник» з Павлограда на Дніпропетровщині, «Текстильник» із Чернігова, «Авангард» з Дергачів і «Авангард» із Лозової Харківської області. «Шахтар» з Донецька та «Вільнінг» з Краматорська на Донецщині.

Відбувся перший тур. Олександрійський «Шахтар» на своєму стадіоні приймає «Тясмин» із Сміли. Вихованці тренера О. Лавринського всі дев'яносто хвилин мали ігрову територіальну перевагу. Перший гол забив Олександр Волик. У другому таймі Володимир Сердюк ще двічі примусив гостей вводити м'яч у гру з центру майданика.

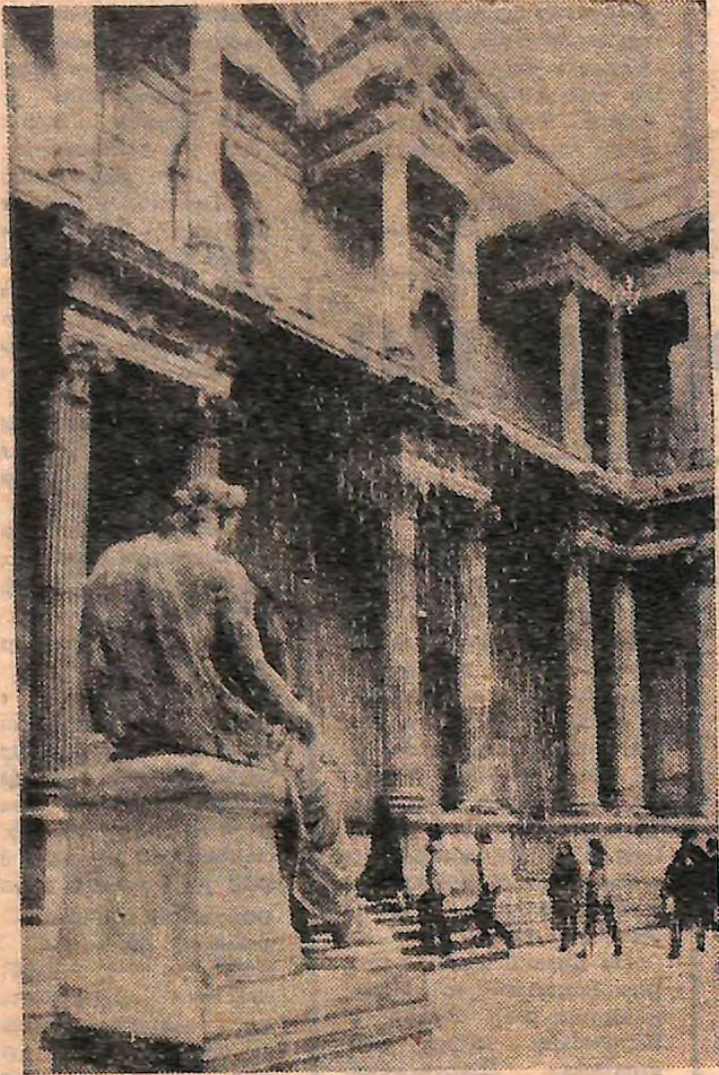
«Радист» у Донецьку грав з «Шахтарем». Наші земляки невдало провели стартовий матч, пропустивши в свої ворота три «сухих» м'ячі.

В. ТВЕРДОСТУП.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС. Триває міська спартакіада «Юність» обласного центру серед команд дитячих спортивних клубів за місцем проживання. У черговому турнірі найсильнішими виявилися юні тенісисти клубу «Зірка» ЖКВ виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка». У першій трійці підлітків клубу «Орля» ЖКВ тресту «Кіровоградважбуд» та «Дружба» жеку № 1.

ФУТБОЛ. У Знам'янці, на стадіоні «Локомотив» відбулася зустріч ветеранів місцевого «Локомотива» і кіровоградської «Зірки». Матч зібрав багато боліальників, адже на полі виступали відомі минулому футболісти — Юрій Горожанкін, Андрій Товт, Іван Барамба та інші. Зустріч закінчилася перемогою кіровоградців: на три м'ячі, забитих Олександром Кацманом, Юхимом Сприкутом і Юрієм Горожанкіном, зп'ям'яці відповіли двома.

18 ТРАВНЯ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ МУЗЕЇВ

БЕРЛІН. У столиці НДР знаходиться один з найзнаменитіших музеїв світу. Називається він «Пергамон». За багатством і унікальністю своїх колекцій він може суперничити з Лувром, Ермітажем, Британським музеєм. Тут зібраний цілий ряд оригінальних аразків скульптури і архітектури Близького Сходу й Малої Азії, цінні експонати, що відносяться до епохи древнього Єгипту, Греції і Риму.

Фото АДН — ТАРС.

МОСКВА. На знімку: у залах Державного музею образотворчих мистецтв імені Пушкіна.

Фото П. НОСОВА. Фотохроніка ТАРС.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

СУБОТА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Телеоркестр м. Даугавпілса. 8.50 — 20-й тираж «Спортлото». 9.00 — Рух без небезпек. 9.30 — Телефільм «Державний хор». Фільм «Дружний». «Мирне літо 21-го року». 2 серія. 10.35 — Міжнародний день музеїв. 11.15 — Концерт. 11.45 — Документальний телефільм «Глобін». 12.15 — Світ рослин. 13.00 — Фільм-концерт «Раймонди багатолітній образ». 13.30 — Тележурнал «Сім'я і школа». 14.00 — Святковий піонерський концерт. 14.30 — Новини. 14.45 — Очікування — неймовірне. 15.55 — Телефільм для дітей. 16.20 — Вистава політичного оглядача Л. Вознесенського. 16.50 — Мультифільм. 17.10 — Новини. 17.15 — Тележурнал «Співдружність». 17.45 — II Всеросійський огляд народ-

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — «Диалог». Передача для батьків. 10.50 — Кінопрограма «Вітчизна моя неозора». 11.30 — «Доброго вам здоров'я». (Здоров'я — у нас). 12.00 — «Призначення побачення». Естрадна розважальна передача. 12.30 — Сьогодні — День народження Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. «Вперед, орлята!». 13.00 — Новини. 13.10 — «Вид ідеї — до практики». Телевізійний конкурс міжактивів і раціоналізаторів. 13.40 — Художній фільм «Залишилися з вами». 14.45 — «Після скликає друзів». Телефестиваль піонерської пісні. 16.20 — І. Карпенко-Карий. «Мартин Боруля». Вистава. 18.30 — «Обрій». (Кіровоград). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Арабат» — «Дніпро». (2-й тайм). 19.45 —

Актуальна камера. 20.25 — «День за днем». (Кіровоград). 20.40 — Телевізійна школа плавання. Урок 7. 20.50 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — «Вигини усмішки». Вечір сатири і гумору. В перерві — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Якщо хочеш бути здоровим. 8.30 — До Дня народження Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. Документальні фільми. 9.10 — «Ранкова пошта». 9.40 — Програма Впроєзської студії телебачення. 11.05 — Що? Де? Коли? Телевикторина. 12.35 — Міжнародний турнір з водного поло. Збірні Іспанії — збірна СРСР. 12.55 — Нашого сміху. 14.30 — Концерт II Міжнародного музичного фестивалю в СРСР. 15.30 — Чемпіонат СРСР з вільної боротьби. 16.00 — Міжнародний огляд. 16.15 — Документальний телефільм. 17.15 — Стадіон для всіх. 17.45 — Програма «Здоров'я». 18.30 — Музичний юкск. 19.45 — «Ярмарок квітів». 20.00 — Вечірня казка. 20.20 — Міжнародні змагання з веслування на байдарках і каное пам'яті Ю. Ряб-

чинської. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм зніт. 1 і 2 серії.

НЕДІЛЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Документальний телефільм «Розшукуються дорослий друг хлопчика». 9.00 — Частинки, припівки, страждання. 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Гаданському Союзу. 11.00 — Здоров'я. 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — «Будівництво й архітектура». 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний юкск. 14.00 — Телефільм для дітей. «Тимур та його команда». 1 і 2 серії. 16.05 — Документальний телефільм «Іду на допомогу». 17.00 — Футбол: «Спартак» — «Торпедо». У перерві — 17.45 — Новини. 18.45 — Міжнародна панорама. 19.30 — Мультифільм. 20.00 — Клуб мандрівників. 21.00 — «Час». 21.35 — Футбольний огляд. 22.05 — Мелодії і ритми зарубіжної естради. 22.50 — Велогонка Миру. Передача з Польщі. 23.10 — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — «Сурми славлять перемогу». Духова музика. 11.05 — Художній фільм «Заповіт старого майстра». 1 серія. 12.10 — Я. Ярош. «Біла діла». Вистава. 13.30 — Новини. 13.40 — Документальний телефільм «Той, що факел несе». 14.30 — «Погляд у майбутнє». 15.30 — «Весня ідеї». Концерт. 16.00 — «Слава солдатам». 17.00 — «Твій день народження, піонеря». 18.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Мінськ) — «Динамо» (Київ). У перерві — Телевізійна школа плавання. Урок 8. 19.45 — Актуальна камера. 20.15 — «Дивосвіт». 20.50 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — «Незабутні». А. Кос-Анатольський. 23.00 — Тележурнал «Старт». 23.30 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку, станай! 8.15 — Документальний телефільм. «Веселля в Гімлі». «Літо в рядок». 8.45 — Концерт пісні. 9.00 — Російська мова. 9.30 — Чемпіонат СРСР з вільної боротьби. 10.00 — Три концерти для скрипки з оркестром. 11.00 — У світі тварин. 12.00 —

В гостях у казки. «Сьомий джін». 13.25 — По музеях і виставочних залах. «Москва» — Париж — 1900—1930 pp. 1. Передача 1 і 2. 15.15 — Розповіді наші кореспонденти. 15.45 — Виступ оркестру російських народних інструментів будинку культури «Прометей» м. Мінська. 16.00 — Чемпіонат Європи з регбі. Збірна СРСР — збірна Франції. 16.45 — Телефільм «Дея капітани». 1 серія. 17.55 — Видатні радянські виконавці — лауреати Ленінської премії. Спінас М. Вешу. Передача 2. 18.25 — Державний Російський музей. Об'єднання «Світ мистецтва». 1 «Світка російських художників». 19.45 — Документальний телефільм. 20.00 — Вечірня казка. 20.20 — Співає Державний хор Латвійської РСР. 20.30 — Міжнародні змагання з веслування на байдарках і каное пам'яті Ю. Рябчинської. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Не посварились Іван Іванович з Іваном Пилиповичем».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

КИРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ім. О. С. ПУШКІНА

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на денне та заочне навчання на факультеті:

ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНИЙ

Спеціальності: «Фізика і математика» (денне навчання), «Математика і фізика» (денне навчання).

ФІЛОЛОГІЧНИЙ

Спеціальності: «Українська мова і література» (денне і заочне навчання), «Російська мова і література» (денне і заочне навчання).

ІСТОРИЧНИЙ

Спеціальність «Історія» (денне і заочне навчання).

ПЕДАГОГІЧНИЙ

Спеціальність «Педагогіка і методика початкового навчання» (денне і заочне навчання).

ІНОЗЕМНИХ МОВ

Спеціальність «Англійська мова та німецька мова» (денне навчання).

МУЗИЧНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ

Спеціальність «Музика» (денне і заочне навчання).

ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Спеціальність «Фізичне виховання» (денне і заочне навчання).

Вступники складають екзамен з таких дисциплін: На спеціальність «Фізика і математика»: з фізики (ус-

но), математики (усно і письмово), російської або української мови та літератури (письмово).

На спеціальність «Математика і фізика»: з математики (усно і письмово), фізики (усно), російської або української мови та літератури (письмово).

На спеціальність «Українська мова та література»: з української мови та літератури (усно і письмово), історії СРСР (усно), іноземної мови (усно).

На спеціальність «Російська мова і література»: з російської мови та літератури (усно і письмово), історії СРСР (усно), іноземної мови (усно).

На спеціальність «Історія»: з історії СРСР (усно), російської або української мови та літератури (усно і письмово), іноземної мови (усно).

На спеціальність «Педагогіка і методика початкового навчання»: з математики (усно), російської або української мови та літератури (усно і письмово), історії СРСР (усно).

На спеціальність «Англійська мова, німецька мова»: з англійської мови або німецької мови (усно), російської або української мови та літератури (усно і письмово), історії СРСР (усно).

На спеціальність «Музика»: із спеціальності, російської або української мови та літератури (усно і письмово), історії СРСР (усно).

На спеціальність «Фізичне виховання»: із спеціальності (легка атлетика, гімнастика, плавання), хімії (усно), біології (усно), української або російської мови та літератури (письмово).

Особи, які закінчили середню загальноосвітню школу з золотою (срібною) медаллю, випускники середніх профтехучилищ, які одержали диплом з відзнакою,

складають один екзамен з предметів, які подаються чорним шрифтом.

Конкурс проводиться з окремих спеціальностей.

Строк навчання в інституті (денна форма) — 4 роки, а із спеціальностей «Фізика і математика», «Математика і фізика», «Англійська мова, німецька мова» — 5 років.

Строк навчання на заочному відділі — 5 років.

Прийом заяв:

на денне навчання — з 20 червня по 31 липня;

на заочне навчання — по 31 травня.

Вступні екзаменати проводяться:

на денне навчання — з 1 по 20 серпня;

на заочне навчання — з 1 по 20 червня.

Зарахування:

на заочне навчання — з 21 по 30 червня,

на денне навчання — з 21 по 25 серпня.

Вступники подають такі документи: заяву на ім'я ректора інституту за встановленою формою, документ про середню освіту (оригінал), характеристику зі школи або останнього місця роботи, медичну довідку (форма № 086 (у), 4 фотокартки (3×4), паспорт і військовий квиток подаються особисто.

Особи, які мають стаж практичної роботи не менше двох років, подають копію трудової книжки (книжки колгоспника).

Студенти денної форми навчання забезпечуються гуртожитком та стипендією на загальних підставах, а на спеціальності «Фізичне виховання» всі студенти забезпечуються спортивною формою.

Документи надсилати на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Шевченка, 1, педінститут, приймальня комісія.

Ректорат.

Редакції газети «Молодий комунар» терміново потрібні на постійну роботу бібліотекар-архіваріус.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

БК 02233.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індекс 61103.

Зам. № 265, Тираж 59 000.

Газета виходить у півторон, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.